

Bestemmelser, der have Betydning for den internationale Søhandel, bør man være yderlig varsom med at røre ved det foreliggende. Selv om man har personlig Tvivl, maa man være sig bevidst, at Fordelen ved Overensstemmelse paa dette Gebet er saa stor, og at man derfor maa lægge saa megen Bægt paa at opnaa den, at man heller maa afholde sig fra mindre Ændringer, om man ogsaa maatte mene, at selve Loven vilde blive forbedret ved dem. Det er ganske vist, at de samme Grunde gælder ikke i lige høj Grad for alle Bestemmelser i Lovforslaget, og navnlig er der visse Grupper af Bestemmelser, som ikke have saadan fremtrædende international Betydning, og som man for saa vidt ikke behøver at være saa betænkelig ved at foretage Ændringer i; men samtidig skal jeg fremhæve den almindelige Betragtning, at man ikke skal gøre Ændringer for blot at have den Fornøjelse at gøre Ændringer, og derfor bør selv paa dette Gebet de Ændringer, der maatte fremkomme, efter min Mening tages under alvorlig Overvejelse; thi dersom der ikke vindes noget ved dem, mener jeg, at man ikke bør medtage dem blot for at have den Fornøjelse at sætte sit Stempel paa Loven. Med Hensyn til de Punkter, som ere fremdragne her i Dag, vil jeg nu allerede paa Forhaand bemærke, at jeg ikke vilde anse de antydede Ændringer for Forbedringer i Loven, og at jeg for min Part ikke vil kunne gaa med dertil. Ganske i Særdeleshed gælder dette Reglerne om Forholdet mellem Skippere og Redere paa den ene Side og Skibsmandskabet paa den anden Side, et Forhold, som i Dag har været bragt paa Bane. Blandt disse Punkter er der ganske vist enkelte, som jeg ikke lægger nogen særdeles stor Bægt paa, f. Eks. det Punkt, som har været omtalt i Dag, om Skippernes Ret til at anvende legemlig Kædselse paa Drengene, paa Personer hørende til Besætningen, som ere under 18 Aar. Jeg ved ganske vist vel, at saadanne Regler findes ikke i Loven af 1866 — altsaa for saa vidt er det noget nyt, der er indfat her — men paa den anden Side kan jeg ikke se, at det er et Punkt, som har særdeles stor Betydning, og jeg vil betragte det som tvivlsomt, om der er noget vundet ved at foretage en Ændring her. Jeg skal i den Henseende blot minde om, at en lignende Bestemmelse findes i en nylig af Rigsdagen vedtagne Lov, nemlig i Lærkeloven. Naar man der har kunnet give en Bestemmelse om, at saadan Hustugt kan anvendes over for Personer indtil deres 18de Aar, forekommer det mig egentlig ikke, at der er noget saa

særdeles foruroligende ved, at noget lignende finder Sted med Hensyn til Skibsdrengene.

Der næst vil jeg fremhæve, at jeg ikke tror, det kan gaa an i denne Lov at inddrage et saadant lignende Aggregat af Regler som dem, der i sin Tid vare forelagte for Rigsdagen i Lovforslaget om usødlygtige Skibe. Selv om man maatte ønske et saadant Stykke af Regler, tror jeg, at man meget godt kan og naturlig bør holde dem uden for den egentlig privatretlige Søl.lov, som jo er det, vi her have med at gøre. Men for Resten maa jeg minde om, at det Lovforslag, som den ærede Taler, der berørte dette Punkt, sigtede til, viste det sig, at man ikke vilde have gjort til Lov i nogen af Rigsdagens Afdelinger, og derfor er der saa meget mindre Grund til at forsøge paa at optage dets Indhold i dette Lovforslag, for saa vidt man omtrent paa Forhaand kan sige sig selv, at det vil være det samme som at standse denne Sag og umuliggøre dens Gennemførelse. Som sagt, skulde Stemningen virkelig blive for at komme til et saadant Lovforslag, skulde der virkelig danne sig en almindelig Opinion om Nødvendigheden af saadanne Bestemmelser — den har hidtil manglet her til Lands, og det er vel derfor, at Lovforslaget ikke er blevet til noget — saa er der ikke noget i Vejen for, at en saadan Lov meget godt kunde indtage sin Plads ved Siden af den her foreliggende Søl.lov. Jeg vil derfor fraraade at forsøge paa at indsatte Bestemmelser af den Art i Lovforslaget.

Der næst er der blevet talt om § 45, som indeholder en Bestemmelse om, at der ved kongelig Anordning skal gives et Reglement om Kosten om Bord, med mere deslige, og det blev bemærket, at det burde Søfolkene gøres bekendte med. Det behøves der aldeles ingen Bestemmelser om, thi det Reglement bliver jo offentlig bekendtgjort akkurat lige saa vel som det nu gældende. Det nu gældende er af 30te Januar 1867, og det findes jo optaget og bekendtgjort i Lov- og Ministerialtidsende paa samme Maade som alle andre Anordninger og Bekendtgørelser. Det er altsaa noget, som Søfolkene fuldstændig have Afgang til at lære at kende, lige saa vel som enhver anden. — I Forbindelse dermed staar ogsaa en Bemærkning fra samme Side, som synes at gaa ud fra, at man ikke længere i Søfolkernes Afregningsbog skulde optage de Notitser, som der nu i Genhold til Loven af 12te April 1871 findes i dem. Det er slet ikke Meningen med denne Lov. Den indeholder jo ikke noget om, at Afregningsbøgerne ikke længere